Kız ve Domuz Yavrusu

Çınar BİBER

Kız ve Domuz Yavrusu

Çınar BİBER

Parlak bir cumartesi sabahı Maya kırmızı yağmur çizmelerini ve mavi tulumunu giydi. Sarı tişörtü kollarından görünüyordu. Bir çiftliği ilk kez ziyaret edecekti. Büyük kırmızı ahırın yanından geçerken çizmelerinin altında çakıl yol çıtırdadı. Hasır şapkalı bir çiftçi çitin arkasından el salladı, yeşil gözleri gülümsemeyle kısıldı.

Çiftçi Bay Hank, Maya'yı küçük bir domuz yavrusunun durduğu bir ağıla götürdü. Pembe derisinde açık kahverengi benekler vardı ve sarkık kulakları kıpırdıyordu. Domuz yavrusu seğiren kıvrık kuyruğuyla yanlarına koştu. Burnunda ve minik toynaklarında çamur lekeleri vardı. Maya koyu kahverengi gözleri fal taşı gibi açılmış halde yavaşça diz çöktü. Domuz yavrusu parmaklarını kokladı ve yumuşak bir homurtu çıkardı.

Bay Hank kıkırdayarak, 'Bu küçük hanım göründüğünden daha akıllı,' dedi. Maya, domuz yavrusunun burnuyla lastik bir topu dürtüp çitin altına itmesini izledi. 'Meraklı,' dedi Maya. 'Sanırım bulmacaları seviyor.' Domuz yavrusu sanki dinliyormuş gibi başını yana eğdi. Maya'nın yuvarlak yüzü bir fikirle aydınlandı.

Maya, Bay Hank'e döndü. 'Onun için bir bulmaca hazırlayabilir miyiz? İçinde yiyecek olan bir şey?' Bay Hank başını salladı ve cebinden küçük ahşap bir kutu çıkardı. Yanlarında delikler ve kaydırılabilen bir kapağı vardı. 'İçine lezzetli ödüller koyabiliriz,' dedi. 'Ama herkesin güvende olması için her zaman dikkatle izlemeliyiz.' Maya ellerini çırptı.

Maya bir kovada elma dilimleri ve havuç parçaları buldu. Bunları kutuya attı ve kapağı kapattı. Domuz yavrusunun burnu tatlı kokudan seğirdi. Maya kutuyu ağılın içindeki çimenlere koydu. Domuz yavrusu yumuşak tıkırtılarla yanına koştu. Bay Hank iş eldivenlerini katlamış, sakince izleyerek yakında durdu.

Önce domuz yavrusu kutuyu her yerinden kokladı. Çamurlu burnu ahşapta küçük izler bıraktı. Sonra kutuyu burnuyla itti. Hiçbir şey olmadı. Domuz yavrusu homurdandı ve daha sert itti. Kutu bir parmak kaydı. Maya nefesini tuttu. 'Bak, çözmeye çalışıyor!' diye fısıldadı Bay Hank'e.

Domuz yavrusu sarkık kulakları zıplayarak kutunun etrafında dolaştı. Delikleri kokladı ve birini yaladı. Sonra burnunu içeri sokmayı denedi ama delikler çok küçüktü. Domuz yavrusu geri oturdu ve kutuya baktı. Maya vazgeçebileceğinden endişelendi. Ama domuz yavrusunun küçük kara gözleri parlak ve kararlıydı.

Birden domuz yavrusu burnuyla kapağı dürttü. Kapak biraz kaydı. Domuz yavrusu tekrar itti ve kapak daha da açıldı. Burnunu içeri sokup bir elma dilimi çıkardı. Maya şaşkınlıkla nefes aldı. 'Başardı!' diye bağırdı. Bay Hank sırıttı. 'Sana akıllı demiştim,' dedi. Domuz yavrusu mutlu mutlu çiğnedi.

Domuz yavrusu burnuyla kapağı daha da kaydırdı. Bir havuç parçası çıkarıp çıtır çıtır yedi. Sonra sanki daha fazlasını istiyormuş gibi Maya'ya baktı. Maya güldü ve ellerini çırptı. 'Bulmacayı çözdü!' dedi. Bay Hank başını salladı. 'Hayvanlar düşünebilir ve sorunları çözebilir,' dedi. 'Sadece bir şansa ihtiyaçları var.'

Maya domuz yavrusuyla gurur duydu. Son havucu bitirip çamurlu burnunu yalamasını izledi. Domuz yavrusu Maya'ya koştu ve mutlu bir homurtu çıkardı. Maya onun yumuşak, benekli sırtını okşadı. 'Sen akıllı bir domuz yavrususun,' dedi. Domuz yavrusunun kıvrık kuyruğu sallandı. Bay Hank gülümsedi. 'Güzel bir bulmaca yaptın,' dedi.

Maya domuz yavrusuna yeni gözlerle baktı. Domuz yavrularının sadece çamurda yuvarlanan çamurlu hayvanlar olduğunu sanırdı hep. Ama şimdi onda bir düşünen, bir sorun çözen, bir dost görüyordu. 'Çiftlik hayvanlarının bu kadar akıllı olduğunu bilmiyordum,' dedi. Bay Hank başını salladı. 'Seni şaşırtıyorlar,' dedi. 'Her hayvanın kendine özgü bir zekâsı var.'

Maya domuz yavrusu için bir bulmaca daha hazırlamaya karar verdi. Daha büyük bir kutu buldu ve daha çok delik açtı. İçine elma dilimleri sakladı ve domuz yavrusunun koklayıp itmesini izledi. Bu sefer domuz yavrusu bulmacayı daha hızlı çözdü. Kapağı açtı ve ödülleri mideye indirdi. Maya sevinçle bağırdı. Bay Hank ikisini de gözeten bir bakışla yanlarında durdu.

Güneş batmaya başladı ve çiftliği altın bir ışıkla boyadı. Maya eve gitme zamanının geldiğini biliyordu. Diz çöktü ve domuz yavrusunu usulca okşadı. 'Hoşça kal, akıllı dost,' dedi. Domuz yavrusu yumuşakça homurdandı ve çizmesini dürttü. Bay Hank hasır şapkasını hafifçe kaldırdı. 'İstediğin zaman yine gelebilirsin,' dedi.

Eve dönerken Maya domuz yavrusunu düşündü. Onun nasıl kokladığını, ittiğini ve bulmacayı nasıl çözdüğünü hatırladı. Gülümsedi, çilleri kırıştı. Çiftlik hayvanları akıllıdır, diye düşündü. Düşünebilir ve sorunları çözebilirler. Ve dost da olabilirler. Kırmızı çizmeleri bir su birikintisine daldı ama umursamadı.

O gece Maya ailesine domuz yavrusunu anlattı. 'Bulmacamı çözdü!' dedi. 'Domuz yavruları akıllıdır!' Ailesi gözleri fal taşı gibi açılmış halde dinledi. Maya domuz yavrusunun çamurlu burnu ve kıvrık kuyruğuyla bir resmini çizdi. Resmi duvara astı. Çiftlik hayvanlarına bir daha asla aynı gözle bakmayacağını biliyordu.

Maya çiftlik hayvanlarının zeki ve meraklı olduğunu öğrendi. Herkesin güvende olması için yakında bir yetişkin varken, domuz yavrusunun zekâsını göstermesine yardımcı olan bir bulmaca hazırlamıştı. Artık domuz yavrularını sadece çamurlu hayvanlar olarak değil, akıllı dostlar olarak görüyor. Ve çiftliği yeniden ziyaret edip yeni dostu için bir bulmaca daha hazırlamak için sabırsızlanıyor.